

det; en stor Del af den danske Befolkning har tjent overordentlig godt under Krigen. Og det er langt heldigere, at Befolkningen er velsitueret, har Varer, Materiel, Maskiner o. s. v. og ogsaa har en Reservebeholdning til at kunne købe Varer for, end det vilde være, hvis Befolkningen ikke var i Besiddelse af disse Ressourcer, men derimod Statskassen laa med en Reservefond ikke paa 100 Mill. Kr., men paa 200 Mill. Kr. Thi hvad betød det? De Penge er snart brugte, hvis man ikke fra Borgernes Lomme atter kan faa Indtægter ind i Kassen. Jeg siger: Hellere en slunken Statskasse under visse Forhold end en ludfattig Befolkning; thi hvis Rigsdagen vil anvende det Middel, der staar til dens Raadighed, nemlig Skatteudskrivninger, saa kan vi naar som helst og særlig under de nuværende Forhold skaffe os de nødvendige Indtægter til Bestridelse af de nødvendige Udgifter.

Ja, det var kun disse Bemærkninger, jeg fandt Anledning til at fremsætte overfor det ærede Medlem fra Ringkøbing.

J. C. Christensen; En kort Bemærkning maa jeg gøre til det ærede Medlem, som nu talte. Han indrømmede altsaa, at han og hans Parti havde været med til den Forudsætning, at de vestindiske Penge skulde være en Reservefond, der ikke umiddelbart skulde gaa ind i Kassebeholdningen eller bruges som Kassebeholdning; og det er meget godt. Han mente imidlertid, at en Reservefond var til at bruge af, naar man trængte til Penge. Ogsaa det er sandt; men Statens Reservefond kan ikke bruges af Finansministeren uden Rigsdagens Samtykke. Derfor kan heller ikke denne Fond, som man har villet lave af de vestindiske Penge, bruges uden Rigsdagens Samtykke. At en Reservefond ikke kan bruges af Finansministeren uden Rigsdagens Samtykke, har den nuværende Finansminister selv erkendt derved, at han kom til Rigsdagen netop om at faa Lov til at lade Reservefonden gaa ind i Kassebeholdningen. (*Finansministeren* [Brandes]: Der er den ogsaa.) Ja, naturligvis, det er ingen Bebrejdelse mod den højtærede Finansminister. Vi havde i sin Tid en meget stor Reservefond, nemlig den Gang vi inddrog Øresundstolden under Reservefonden. Denne Reservefond brugte vi saa efterhaanden, dels til Købet af de sjællandske Jernbaner og dels til forskellige andre større Udgifter. I hvert enkelt Tilfælde vedtog Rigsdagen, at der maatte bruges af Reservefonden, og den svandt saaledes ind til mindre end 20 Mill. Kr. Under hele det

provisoriske Styre, hvor Pengene ellers rullede ud uden Rigsdagens Samtykke, var der ingenting, som Finansminister Estrup holdt saa stærkt paa som Reservefonden. Den passede han stærkt paa, den skulde der være Regnskab for, den skulde netop akkurat have den Størrelse, som var forudsat.

Det er det samme, jeg for mit Vedkommende mener at maatte sige angaaende denne Sag. Naar det har været Forudsætningen her i alt Fald fra tre Partiers Side, som udgør Flertallet, at de vestindiske Penge ikke maatte gaa ind i Kassebeholdningen til almindelig Brug, men skulde være en Fond for sig, maatte denne Fond heller ikke bruges uden Rigsdagens Samtykke. Nu vil maaske nogen opfatte Finansministeren saaledes, at han er parat til at bruge dem uden Rigsdagens Samtykke. Det tror jeg slet ikke, han er. Jeg tror ikke, han vil bruge en Øre uden Rigsdagens Samtykke; han har kun haft Lyst til paa det bestemteste at hævde, at han stod ganske frit, at han var ikke bundet af nogen Overenskomst. Det vil jeg heller ikke sige, at han er, men han har gentagne Gange under Forhandlingen vist, at hans Tanker var fortrolige med, at de Penge skulde ikke bruges paa almindelig Vis af Kassebeholdningen, men tjene til en Reservefond.

Maa jeg i øvrigt sige til den ærede sidste Taler, at ogsaa jeg priser den Tilstand i et Land, at Befolkningen ikke er ludfattig og Statskassen velhavende. Jeg vil tværtimod ønske, at Statskassen ikke er alt for velhavende paa Borgernes Bekostning; thi Befolkningens Penge bliver bedst brugt, naar den selv har dem. Derom er vel alle enige. Men jeg vil advare mod den Tro, at Befolkningen skulde have saa overordentlig tilgeligt med Penge. Ganske vist er der en Del Penge mellem Folk, men der er kun lidt af Varer; og der skal anskaffes Varer baade her og der, baade Raamaterialer og andre Ting; det vil tage stærkt paa Pengene, saa vi kan godt vente, at Pengene i den kommende Tid gaar ud af Landet. Det er en Nødvendighed, det maa man altsaa udsætte sig for. Desuden er det mit Skøn, at Danmark ligger saadan paa Alfarvej, at vi har store Muligheder for at fremme baade vor Handel og vor Produktion, naar vi vil anvende Kapital derpaa. Men det skal der ogsaa til; og derfor er det godt, at der er Penge mellem Folk; der er sikkert ikke for mange.

Men den Ting, at der er Penge mellem Folk, maa ikke gøre os blinde. Vi skal